

altid tilladt at placere det nævnte mindstebeløb (1997: 32.200 kr.) i værdipapirer fra en enkelt emittent.

Unoterede værdipapirer

– Placeringer i unoterede værdipapirer (den nye § 42 b, stk. 6) må betegnes som mere risikobetonede investeringer og er som følge heraf underlagt en dobbelt begrænsning. Den første begrænsning medfører, at ikke hele opsparringen - men kun op til 20 pct. - kan placeres i denne type værdipapirer.

Den anden begrænsning består i en spredningsregel, der medfører, at maksimalt 5 pct. af midlerne må placeres i unoterede værdipapirer udstedt af en enkelt emittent.

Der gælder dog samtidig - som ved de noterede værdipapirer - den særlige regel, at mindstebeløbet (1997: 32.200 kr.) altid kan placeres i værdipapirer fra en enkelt emittent.

Nedenfor angives et eksempel på, hvorledes midlerne i en enkelt pensionsopsparing kan placeres, såfremt opspareren vælger at

– følge den mest risikobetonede placeringsstrategi, dvs. placering i unoterede værdipapirer, samt
– indbetale det maksimale fradragsberettigede beløb (1997: 32.200 kr.) årligt.

1. år: Mindstebeløbet (1997: 32.200 kr.) placeres i unoterede værdipapirer fra én emittent.

2.-5. år: 20 pct.-grænsen vedrørende de unoterede værdipapirer medfører, at der i de følgende 4 år udelukkende kan placeres midler i noterede værdipapirer (og maksimalt 20 pct. i noterede værdipapirer fra én emittent). Særreglen om mindstebeløbet kan kun udnyttes én gang, hvilket skete det 1. år.

Der er nu i alt 161.000 kr. i opsparringen - heraf er 32.200 kr. placeret i unoterede værdipapirer fra én emittent.

6. år: Det er igen muligt at placere i unoterede værdipapirer, dog ikke hele mindstebeløbet men kun 6.440 kr., da 20 pct.-grænsen samtidig skal overholdes.

Endvidere skal 5 pct.-grænsen overholdes, hvilket bl.a. medfører, at der ikke kan placeres i den samme virksomhed, som der blev placeret i det 1. år.

Den nugældende 20 pct.-begrænsning i § 42 b, stk. 4, dvs. opsparring i særskilt depot, fortolkes i dag

af Finanstilsynet således, at begrænsningen gælder pr. pensionsaftale.

Baggrunden herfor er, at man som kunde kan have mere end én pensionsaftale. Det er f.eks. ikke ualmindeligt, at kunden har en privat oprettet opsparringsaftale samt en aftale indgået i samarbejde med arbejdsgiveren i forbindelse med ansættelsesforholdet.

Et andet eksempel på en situation, hvor en kunde kan have mere end én pensionsaftale er, hvor kunden allerede har indbetalt de (p.t.) 32.200 kr. på sin kapitalpension, men ønsker at opspare yderligere midler og derfor vælger at oprette en ratepensionsopsparing.

Det vil ikke være i overensstemmelse med reglerne at opdele en eksisterende pensionsopsparingsaftale i flere del-aftaler eller hvert år at oprette en ny aftale og derved omgå de nævnte placerings- henholdsvis spredningsregler.

Til § 42 b, stk. 6, sidste pkt.

Der indføres et forbud mod, at pensionsmidler i pengeinstitutterne kan placeres i aktier, hvorved pensionsopspareren opnår mere end 50 pct. af stemmeretten eller 50 pct. af aktiekapitalen i selskabet. Det vil påhvile pengeinstituttet at anmode kunden om oplysning om dennes samlede aktiebesiddelser i selskabet, men instituttet vil ikke være forpligtet til at foretage nogen selvstændig undersøgelse og efterprøvelse af forholdene.

Til § 42 b, stk. 7

Stk. 7 svarer fuldt ud til indholdet af det gældende stk. 5. Stykket er kun medtaget af lovtekniske grunde, da det får nyt nummer.

Til nr. 16

Efter den gældende § 42 b, stk. 3, 1. pkt., kan der i dag investeres i værdipapirer noteret på et udenlandsk marked omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1, i lov om investeringsforeninger. Efter sidstnævnte bestemmelse skal børser eller markeder uden for Den Europæiske Union godkendes af Finanstilsynet.

Efter § 59, stk. 1, nr. 1 og 2 litra a), i forslag til lov om investeringsforeninger og specialforeninger er det muligt at placere midler i værdipapirer, der er optaget til notering på en fondsbørs, eller som handles på et andet reguleret marked, der er offentligt anerkendt, regelmæssigt arbejdende og åbent for offentligheden. For børser henholdsvis markeder uden for Den Europæiske Union gælder, at disse skal være godkendt af Finanstilsynet eller fastsat i fore-